

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

11. maj 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 6 (L 67) af 17. april 2023 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Er ministeren enig med vismændene i, at budgetloven giver et incitament til at prioritere udgifter udenfor udgiftslofterne, så som skattenedsættelser eller udgifter til anlæg, som det fremgår af vismændenes efterårsrapport, hvor der står: ”Det kan potentielt forvride prioriteringen, da kassebeholdningen i stedet kan bruges på eksempelvis anlæg eller skattenedsættelser”, jf. De Økonomiske råd (2022):

Dansk Økonomi, efterår 2022?

Spørgsmålet skal ikke mindst ses i lyset af, at Finansministeriet i deres publikation fra april 2022 ”Erfaringer med budgetloven 2014-2020” vurderede, at Finansministeriets skøn for den strukturelle saldo i gennemsnit er opjusteret betragteligt i den pågældende periode, idet den strukturelle saldo i gennemsnit i perioden 2014-2019 er blevet opjusteret med ca. 0,6 pct. af BNP fra skønnet ved indgåelsen af de årlige finanslove til den seneste opgørelse i Økonomisk Redegørelse, december 2021. Det er vigtigt, da det er finansministeriets skøn for den strukturelle saldo, der ligger til grund for den løbende finanspolitik, herunder f.eks. opgørelsen af det finanspolitiske råderum og udgiftslofterne.

Svar

Bemærkningen i Formandsskabet for De Økonomiske Råds rapport *dansk økonomi efterår 2022* vedrører regler og praksis for forbrug af opsparing i den offentlige sektor. Der er i forbindelse med publikationen *Erfaringer med budgetloven 2014-2020* (april 2022) gennemført en række faglige analyser af erfaringerne med budgetloven.

Det fremgår blandt andet af rapporten, at de enkelte offentlige delsektorer – staten, kommunerne og regionerne – inden for budgetloven kan lave opsparingsordninger på myndigheds- og institutionsniveau, så længe de samlede økonomiske rammer for delsektoren overholdes. Rapportens opgørelser og analyser peger på, at fleksibiliteten til at forbruge opsparing anvendes i både kommuner, regioner og stat.

For eksempel viser rapporten, at tendensen er, at muligheden for at nogle kommuner kan have højere serviceudgifter end budgetteret, mens andre kommuner bruger færre (og dermed sparer op) er blevet brugt i stigende grad i årene efter indførelsen af sanktionsmekanismer bl.a. i lyset af en større koordinationsindsats

og løbende udgiftsopfølgning i og mellem kommunerne. I 2019 udnyttede omtrent halvdelen af kommunerne denne fleksibilitet til at have højere serviceudgifter end budgetteret.

Det bemærkes i øvrigt, at udgiftspolitikken løbende tilrettelægges inden for rammerne af det kommunale/regionale aftalesystem med årlige økonomiaftaler, hvor årlige rammer for kommunale anlægsudgifter og skattefastsættelse mv. fastsættes.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister